

Dagsöversikten.

Den engelska storstrejken börjar om fredag. — Ny skadeståndsbett i franska kammaren.

* Enligt senaste meddelande från London har trippelliansen nu beslutat börja strejk kl. 10 fredag aften sedan gruvförhandlingarna avbrutits. Som bekant voro gårdagens meddelande rörande strejsituationen relativt gynnsamma, då järnvägs- och transportarbetarna hade beslutat uppskjuta strejken, ehuru gruvarbetarna förkastat regeringens medlingsförslag. En vändning till det sämre har tydligen nu på nytt inträtt i situationen. Det förnyade strejket med utsatt frist torde väl vara att betrakta som ett försök att tvinga regeringen till ytterligare eftergifter mot gruvarbetarna. Enligt meddelande från tidningens Londonkorrespondent anses ännu ej alla möjligheter att avvärja strejken ute.

* En ny skadeståndsbett ägde på tisdagen rum i franska kammaren vid behandlingen av de utgiftsposter i 1921 års budget, som enligt fredsfördraget skola betalas av Tyskland.

Föredraganden de Lasteyrie fastslog, att Tyskland redan före den 1 maj borde ha betalat Frankrike 23 miljarder. Han påvisade att Tyskland, som påstod sig ha inbetalt över 21 miljarder, i verkligheten knappast betalat mer än tre miljarder, och att det i själva verket icke avbetalat ett öre på den allmänna skadeståndsräkningen, ty det har gjort sina kalkyler under medräknande av den av truppena kvarlämnade materialen. Talaren tillade, att Frankrike under denna tid i Tysklands ställe utgivit 59 miljarder för att uppfylla förpliktelserna mot offren för kriget. Han förklarade, att Frankrike icke kan fortsätta att med nya låna fylla den oerhörda brist, som uppstått genom Tysklands försummelser. Det be- lopp, som ännu erfordras för återuppbyggandet av de förhärjade områdena, beräknade han till minst 80 miljarder. Han konstaterade, att den skonsamhet, varnad man gått tillväga under de se-

naste två åren, icke bragt något resultat. Tal. avslutade sitt anförande med orden: Om Tyskland icke vill betala måste vi skaffa oss själva betalt. Det är för oss en fråga om liv eller död.

Sedan ytterligare några talare yttrat sig i samma riktning, uppträdde Briand, som framhöll, att det icke längre vore tid att diskutera Tysklands betalningsuppskov. Sedan två år väntar, sade Briand, Frankrike på realiteter. Konsejpresidenten påpekade att Tyskland eller snarare de styrande i Tyskland trots de många konferenserna och hotet om straffåtgärder icke insett, att de icke längre kunna undandraga sig uppyllandet av sina förpliktelser. De vidtagna straffåtgärderna ha icke medfört väntat resultat. Den 1 maj, yttrade Briand, kommer Tyskland att stå inför alla de successiva kränkningar det begått mot fördraget. Det kommer å ena sidan att se sig ställt inför sina förpliktelser och å andra sidan inför sina försummelser som gäldenär. Vi ha sänt exekutionsbetjänten, och om gäldenären visar sig motsträvig, kommer en gendarm att följa. Detta är rättvisans vanliga gång i ett ordnat samhälle, och även i folkens internationella samliv har det alltid gått till på detta sätt. Skadeståndskommisjonen har fällt sin stränga dom. Det vedertagna tillvägasättet är att säga till gäldenären: Betala! Om han då icke betalar, kan han tvingas med alla medel till påtryckning, fördringsägaren besitter. Detta är regeringens syn på saken. Regeringen är övertygad om att överensstämelsen med de allierade skall vidmakthållas.

Såsom synes, äro Briands nya hotelser mot Tyskland hållna i utomordentligt skarpa ordalag. Allt antyder, att ententen förbereder ett verkligt ultimatum till den 1 maj. Enligt uppgifter från Berlin har man nu på tyskt håll ansett nödvändigt att återknyta förhandlingarna; enligt Germania har riksregeringen kallat partiledarna till Berlin för rådpägning. Inom den närmaste tiden kommer sålunda efter all sannolikhet ett nytt stadium i skadeståndsförhandlingarna att inträda.

* Enligt Pol. Parl. Nachrichten ha förhandlingarna om regeringsbildandet i Preussen nu framskridit så långt, att man hoppas få regeringen färdig på förmiddagen. Socialdemokraterna Severing, Hänisch och Braun torde kvarstå i regeringen, Braun dock icke som jordbruksminister. Enligt Vorwärts och Lokal-Anzeiger torde regeringens sammansättning bli följande: Ministerpresidenten

Dagsöversikten.

(Forts. från sid. 3)

Stegerwald (centern) bibehåller socialdepartementet. Hittillsvarande ministerpresidenten och jordbruksministern Braun (socialdemokrat) blir vice ministerpresident och preussiska regeringens representant i riksrådet. Av de förra ministrarna kvarstå inrikesministern Severing, Kultusministern Hänisch, justitieministern am Zehnhoff och handelsministern Fischbeck (demokrat). På finansminister- och jordbruksministerposterna skulle socialdemokraterna Lüdemann och Braun ersättas med ämbetsmän.

Om dessa uppgifter besanna sig, synes resultatet av ministerkrisen bli tämligen magert. Representanter för de gamla koalitionspartierna kvarstå fortfarande i regeringen, ehuru tyngdpunkten i koalitionen flyttas från socialdemokraterna till centern.

Rörande *Hardings budskap* föreligger ytterligare uppgifter. På samma gång som Harding gillar kongressresolutionen om separatfred, förklarar han, att det är omöjligt att ignorera de uppgörelser, som redan träffats. Det vore klokare, yttrar han, att acceptera det bekräftande av våra rättigheter

och intressen, som redan lämnas i det föreliggande fredsfördraget, med reservationer, som giva absoluta garantier mot icke tillrådliga förbindelser från vår sida.

*

Vid rådsrådet i Genève beslöts att *den 19:e interparlamentariska konferensen* skall hållas i Stockholm i sommar med början den 17 augusti.

■ ■ ■ ■ ■